

Sagen i sin Heelhed fattes derpaa under Forhandling.

Da Ingen ønskede at htre sig, bemærkede:

Formanden: Jeg skal indskrænke Op- læsningen af Lovforslaget til Hovedsummerne og de enkelte Punkter, hvori der ved denne Behandling er skeet Forandring.

Derpaa oplæstes:

Forflag til Finantslov

for

Finantsaaret fra 1ste April 1860 til 31te Marts 1861.

(see Anhang A.)

og vedtoges ved den derpaa følgende Afstemning eenstemmigt med 42 Stemmer.

Formanden: Da der saaledes ved Landstingets Beslutning er vedtaget Forandringer i Lovforslaget, som det er kommet fra Folkethinget, vil det nu blive at tilstille Formanden i det andet Thing, med Anmodning om at forelægge det paant for det nævnte Thing.

Den næste Sag, paa Dagsordenen var: 1ste Behandling af Forflag til Lov om Rønninger for de i Kongerigets Ministerier ansatte Embedsmænd*).

*) Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 263 ff., 271 Sp. 705 ff.

Madvig: Duffeligere vilde det jo have været, om et andet Medlem, der ikke er Embedsmand, vilde have taget Ordet i denne Sag istedetfor mig, der er Embedsmand; imidlertid er jeg i det heldige Tilfælde ikke at staae i nogen Berøring enten med den nu foreliggende Rønningsslov eller med den, der senere vil komme under Behandling, saa at jeg ibetmindste ikke kan have nogen personlig Interesse med Hensyn til Udsaldet, som disse Love vilde faae. Jeg skal ikke nægte, at jeg med Hensyn til denne første, nu foreliggende Rønningsslov har temmelig store Tvivl, om denne Lov vil opfylde den Hensigt — jeg vil ikke sige at faae de Klager, der nu i saa mange Aar have lydt om en utilstrækkelig Rønning, til at forstumme, thi disse Klager vilde man maaskee aldrig kunne bringe til at forstumme. — men at tilfredsstille de billige og retfærdige Krav, disse Embedsmænd have, og som det er til Statstjenestens Tary at faae tilfredsstillede. Jeg troer, at denne Lov først med Hensyn til Fastsættelsen af Gager efterlader meget betydelig Tvivl om Rigtigheden af de Belyb, der ved den ere fastsatte, og dernæst ogsaa gjør det med Hensyn til den stete Indskrænkning i Embedernes Antal, og endelig troer jeg ogsaa, for at jeg skal berøre et Hovedpunkt, at den Paragraph, der tidligere flere Gange her har været forhandlet i andre Rønningsslove angaaende den Reduction i Gage, der vil indtræde, naar Embedsmanden forener flere Embeder, at ogsaa denne Bestemmelse vil efterlade meget stor Tvivl om dens Rigtighed. Men jeg troer tillige, at de Betæneligheder, der kunne have, ere saadanne, der maatte underkastes en strengere Prøvelse, og som jo egentlig kun kunne fremkomme i et Udvalg, naar denne Lov henvises dertil.